

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	---------------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נדרים-קונם יין	מאן דאמר										
הוקפלו רוב המקצועות - מותרות משום גזל ופטורות מן המעשרות.	תנא:									◊	סב.
רבי ורבי יוסי בר רבי יהודה איקלעו לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות, רבי הוה קא אכיל, רבי יוסי בר ר' יהודה לא אכיל.									◊	◊	סב.
אתא מרהון, אמר להו: אמאי לא אכלי רבנן? הוקפלו רוב המקצועות הוה, ואף על פי כן לא אכיל ר' יוסי בר ר' יהודה									◊	◊	סב.
משום סניות מילתא הוא דקאמר הדין גברא.	קסבר: [ר' יוסי בר ר' יהודה]								◊	◊	סב.
רבי חמא בר רבי חנינא איקלע לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות, הוה קאכיל, יהיב לשמעיה לא אכיל									◊	◊	סב.
אמר ליה: אכול	[רבי חמא בר רבי חנינא]								◊	◊	סב.
הוקפלו רוב המקצועות - מותרות משום גזל ופטורות מן המעשר.	כך אמר לי רבי ישמעאל בר רבי יוסי משום אביו:								◊	◊	סב.
ר' טרפון אשכחיה ההוא גברא בזמן שהוקפלו המקצועות דקאכיל, אחתיה בשקא ושקליה ואמטייה למשדיה בנהרא									◊	◊	סב.
אמר לו: אוי לו לטרפון שזה הורגן	[רבי טרפון]								◊	◊	סב.
שמע ההוא גברא, שבקיה וערק.									◊	◊	סב.
כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על דבר זה, אמר: אוי לי שנשתמשתי בכרתה של תורה.	רבי אבהו משום ר' חנניה בן גמליאל:								◊	◊	סב.
כל המשתמש בכרתה של תורה נעקר מן העולם, קל וחומר: ומה בלשצר שנשתמש בכלי קודש שנעשו חול, שנאמר: (יחזקאל ז) ובאו בה פריצים וחיללוה, כיון שפרצום נעשו חול - נעקר מן העולם, דכתיב: (דניאל ה) בה בליליא קטיל בלשצר, המשתמש בכרתה של תורה שהוא קיים לעולם - על אחת כמה וכמה.	ואמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:								◊	◊	סב.
ורבי טרפון, כיון דכי אכיל דהוקפלו רוב המקצועות הוה, אמאי צעריה ההוא גברא?									◊	◊	סב.
משום דההוא הוה גנבי ליה ענבי כולה שתא, וכיון דאשכחיה לר' טרפון, סבר היינו דגנבן.									◊	◊	סב.
אי הכי, אמאי ציער נפשיה?									◊	◊	סב.
משום דרבי טרפון עשיר גדול הוה, והוה ליה לפייסו בדמים.									◊	◊	סב.
(דברים ל) לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו - שלא יאמר אדם: אקרא שיקראוני חכם, אשנה שאהיה זקן ואשב בישביה, אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא, שנאמר: (משלי ז) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך, ואומר: (משלי ג) דרכיה דרכי נועם, ואומר: (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.	תניא:								◊	◊	סב.
עשה דברים לשם פעלם, ודבר בהם לשמם, אל תעשם עטרה להתגדל בהם, ואל תעשם קורדום להיות עודד בו, וקל וחומר: ומה בלשצר שלא נשתמש אלא בכלי קדש שנעשו חול - נעקר מן העולם, המשתמש בכרתה של תורה - על אחת כמה וכמה.	רבי אליעזר בר ר' צדוק								◊	◊	סב.
שרי ליה לאיניש לאודועי נפשיה באתרא דלא ידעי ליה, דכתיב: (מלכים א' יח) ועבדך ירא את ה' מנעוריו.	רבא:								◊	◊	סב.
אלא קשיא דר' טרפון									◊	◊	סב.
משום דעשיר גדול היה, והוה ליה לפייסיה בדמים.									◊	◊	סב.
כתיב: ועבדך ירא את ה' מנעוריו, וכתיב: (משלי כז) יהללך זר ולא פיך	רבא רמי:								◊	◊	סב.
הא באתרא דידעי ליה, הא באתרא דלא ידעי ליה.	[רבא]								◊	◊	סב.
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר צורבא מרבנן אנא שרו לי תיגראי ברישא, דכתיב: (שמואל ב' ח') ובני דוד כהנים היו, מה כהן נוטל בראש, אף תלמיד חכם נוטל בראש.	רבא:								◊	◊	סב.
וכהן מנא לן?									◊	◊	סב.
דכתיב: (ויקרא כא) וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב									◊	◊	סב.
וקדשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	ותנא דבי רבי ישמעאל:								◊	◊	סב.
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר לא יהיבנא אכרגא, דכתיב: (עזרא ז) מנדה בלו והלך לא שליש למירמא עליהון	רבא:								◊	◊	סב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוק ■ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מדרים-קונם יין	מאן דאמר										
מנדה - זו מנת המלך, בלו - זו כסף גולגלתא, והלך - זו ארנונא.	וא"ר יהודה:	■									סב:
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר עבדא דנורא אנא לא היבנא אכרגא, מ"ט? לאברוחי אריא מיניה קאמר.	ואמר רבא:	■								◇	סב:
רב אשי הוה ליה ההוא אבא, זבניה לבי נורא.	[רב אשי]	○								◇	סב:
האיכא (ויקרא י"ט) לפני עור לא תתן מכשול	רבינא לרב אשי:	ז									סב:
רוב עצים להסקה ניתנו.	א"ל: [רב אשי]	!								◇	סב:
עד הקציר - עד שיתחיל העם לקצור קציר חטין, אבל לא קציר שעורין הכל לפי מקום נדרו, אם היה בהר - בהר, ואם היה בבקעה - בבקעה.										■	מ סב:
עד הגשמים, עד שיהו הגשמים - עד שתד רביעה שניה	[ת"ק]									◆	סב:
עד שיגיע זמנה של רביעה.	רשב"ג:									◆	סב:
עד שיפסקו גשמים - עד שיצא ניסן כולו, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]									◆	סב:
עד שיעבור הפסח.	רבי יהודה:									◆	סב:
הנודר עד הקיץ בגליל, וירד לעמקים, אע"פ שהגיע הקיץ בעמקים - אסור עד שיגיע הקיץ בגליל.	תנאי:									■ ◇	ג סב:
עד הגשמים, עד שיהו גשמים - עד שתד רביעה שניה	[ת"ק]									◆	סב:
עד שיגיע זמנה של רביעה.	רשב"ג:									◆	סב:
מחלוקת - דאמר עד הגשמים, אבל אמר עד הגשם - עד זמן גשמים קאמר.	רבי זירא:									■ ◇	סב: